

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BUCUREȘTI SECȚIA A VIII-A
CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Î N C H E I E R E

ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 13.11.2024

TRIBUNALUL CONSTITUIT DIN:

PREȘEDINTE: [REDACTAT]

ASISTENT JUDICIAR: [REDACTAT]

ASISTENT JUDICIAR: [REDACTAT]

GREFIER: [REDACTAT]

Pe rol se află soluționarea contestației formulate de contestatorul [REDACTAT], în contradictoriu cu intimata [REDACTAT].

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă intimata prin consilier juridic, cu delegație la dosar, lipsă fiind contestatorul.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței următoarele:

- pricina are ca obiect contestație decizie de pensionare;
- procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța constată că părțile au formulat puncte de vedere cu privire la incidența în cauză a OUG 62/2024, precum și eventual a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea problemei/lor de drept prin procedura prev. de această ordonanță, aspecte asupra cărora rămâne în pronunțare.

T R I B U N A L U L ,

Deliberând asupra incidenței în cauză a OUG nr. 62/2024, precum și eventual a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea problemei/lor de drept din prezenta cauză prin procedura prev. de OUG nr. 62/2024, reține următoarele:

I- Obiectul și istoricul cauzei:

Prin contestația înregistrată la data de 17.06.2024 pe rolul Tribunalului București – Secția a VIII-a Civilă, Conflicte de muncă și Asigurări sociale sub nr. 20029/3/2024, contestatorul [REDACTAT], în contradictoriu cu intimata [REDACTAT],

[REDACTAT], a solicitat anularea:

a) Deciziei nr. 1000/2024, și a

b) Hotărârii nr. 1000/2024 a Comisiei de Contestații a M.Ap.N., cu

- obligarea intimatei [REDACTAT] la emiterea unei noi decizii de pensie militară de stat pentru întreaga perioadă, respectiv 21.08.1978-26.03.1985, precum și pentru perioada 21.09.1976-1.08.1978, începând cu data de 23.08.2023.

În motivare, partea arată că la data de 31.05.2024 i-a fost comunicată Hotărârea nr. 1000/2024 prin care sa respins contestația prealabilă formulată împotriva Deciziei de respingere nr. 1000/2024, 13.03.2014 emisă de Casa de Pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale cu privire la nevalorificarea perioadei 21 august 1978 — 26 martie 1985, precum și pentru perioada 21 septembrie 1976 — 21 august 1978.

Referitor la situația raportului juridic dintre părți, partea susține că:

Prin Decizia civilă nr. 1000/2022, pronunțată în cadrul dosarului înregistrat sub nr. 1000/2021, Curtea de Apel, a admis apelul formulat de contestatorul și a fost obligată Casa Locală de Pensii a Sectorului 2 la emiterea unei decizii pentru limită de vârstă începând cu data de 18.08.2021.

Anterior contestării respectivei decizii în instanță partea s-a adresat intimatei din prezenta cauza, în vedere emiterii unei decizii, însă prin Decizia nr. 1000/2021, 29.07.2021 aceasta a dispus respingerea cererii

justificat de faptul ca petentul nu a făcut dovada înscrierii la pensie în sistemul public de pensii, fiind reținută în cadrul deciziei o vechime cumulată conform art. 25 din Legea 223/2015 de 12 ani.

Urmare deciziei emise de către Casa de Pensii a Ministerului Apărării Naționale, contestatorul a înțeles să se adreseze Casei Teritoriale de Pensii a Sectorului privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă sens în care i-a fost respinsă solicitarea într-un final adresându-se instanței de judecată care prin Decizia civila nr. 1000/2022 a Curții de Apel a admis apelul formulat de contestator și a obligat Casa de pensii sa emită o decizie pentru limită de vârstă începând cu data de 18.08.2021, într-un final fiind emisă Decizia 304/2023 din data de 21.07.2023, prin care contestatorului i s-au acordat drepturile de pensie pentru limită de vârstă, începând cu data de 18.08.2021, fără însă a i se retine vechime sau puncte realizate în sistemul militar.

Astfel conform dispozițiilor articolului 21 litera b) din Legea 223/2015, pentru vechimea realizată în condiții speciale în grupa I de muncă, pentru ani împliniți, reducerea vârstei standard de pensionare se face proporțional cu anii de lucru realizați în condițiile speciale. În cazul de față pentru perioada de 8 ani realizată de către contestator în condițiile de muncă speciale, pe grupa I de munca, reducerea vârstei de pensionare este de 4 ani, nefiind beneficiarul unei reduceri efective a vârstei de pensionare întrucât abia în 2023 s-a stabilit și emis decizia, când a împlinit vârsta de 65 de ani.

Partea critică deciziile respingere emise de intimată ca fiind nelegale și netemeinice având în vedere faptul că anterior contestatorul s-a adresat acesteia cu o solicitare de deschidere a dosarului de pensie sens în care i-a fost emisă decizia 1000/2021 din data de 29 iulie 2021 motivat de faptul că nu a putut face dovada la momentul respectiv a înscrierii în sistemul de pensii, precum și faptul că nu sunt îndeplinite condițiile de vechime pentru acordarea pensiei militare de stat conform articolului 19 din legea 223/2015.

În baza deciziei de respingere din 29 iulie 2021 s-a reținut că vechimea cumulată conform articolului 25 din Legea 223/2015 este de 12 ani (respectiv 8 ani 6 luni și 5 zile la care se adaugă un spor de vechime de 3 ani 3 luni și 17 zile rezultând o vechime cumulată de 11 ani nouă luni și 22 de zile).

Solicită instanței de judecată sa aibă în vedere adeverința emisă de Centru Militar Sector . din care rezultă că partea contestatoare în perioada 21 septembrie 1976 — 21 august 1978 a urmat cursurile Institutului de maiștri și subofițeri , iar în perioada 21 august 1978 — 26 martie 1985 a activat ca subofițer activ fiind trecut în rezervă cu gradul de sergent major în data de 26 martie 1985.

Revine și arată că, ulterior înscrierii în sistemul public de pensii, contestatorul din prezenta cauză a revenit către intimată cu o solicitare de acordare a pensiei militare pentru perioada lucrată în acest sistem.

Prin prezenta contestă atât Decizia de respingere din data de 13 martie 2024, cât și Hotărârea nr. 1000/2022 privind respingerea contestației deoarece motivarea acesteia este nefondată întrucât perioada 21 august 1978 — 26 martie 1985 NU a fost valorificată în sistemul public de pensii astfel cum se observă și din anexa Ia decizia 1000/2021 din data de 13 iulie 2023.

Astfel articolul 26 din Legea nr. 223/2015 reglementează posibilitatea ca militarii care au trecut în rezerva fara drept de pensie, dar au avut o vechime în serviciu mai mica de 10 ani, sa primeasca o pensie militara după ce mai întâi și-au deschis un drept de pensie în sistemul public de pensii sau în alt sistem, în care au îndeplinit condițiile cumulative de vârstă și vechime pentru deschiderea unui drept de pensie.

Logica acestui text de lege este că în sistemul public de pensii stagiile militare mai mici de 10 ani au contat pentru deschiderea dreptului de pensie civila, nu și pentru calculul cuantumului pensiei civile, iar în sistemul pensiilor militare stagiile civile contează pentru deschiderea unui drept de pensie militara, nu și pentru calculul cuantumului pensiei militare.

Condiția esențială pentru a obține o astfel de pensie este ca după trecerea în rezerva militarii sa continue sa munceasca pentru a îndeplini condițiile cumulative, vârsta și vechime, pentru deschiderea unui drept de pensie pentru limita de varsta, varsta redusa sau de invaliditate în alt sistem de pensie.

Contestatorul se află sub imperiul dispozițiile articolului 26 din Legea 223/2015, iar aspectul comun pentru pensiile stabilite în baza articolelor 19 și 26 este aplicarea articolului 29 alin.3) potrivit ceruia procentul de pensie nu se stabilește prin scădere din 65%, ci se face proporția din 25 de ani, corespunzătoare vechimii în serviciu și sporului de vechime pentru condiții de munca.

Totodată potrivit prevederilor articolului 26 din Legea 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare, între sistemul pensiilor militare de stat și sistemul public de pensii, precum și sistemele proprii de asigurări sociale neintegrate acestuia se recunosc reciproc stagiile de cotizare, respectiv vechimea în munci sau vechimea în serviciu, în vederea deschiderii dreptului la pensie.

Conform Deciziei nr. 1004/2023 privind acordarea pensiei pentru limită de vârstă, calculul și stabilirea pensiei (inclusiv prin eliminarea stagiului de cotizare din sistemul militar) s-au efectuat retroactiv, începând cu data de 21.09.2020, în conformitate cu art. 82 alin. 1 coroborat cu art. 107 din Legea privind sistemul unitar de pensii publice.

De asemenea, potrivit art. 61 din Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare, modificată și completată: „Pensiile militare de stat se acordă la cererea persoanei îndreptățite, a tutorelui sau curatorului acesteia, a persoanei căreia i s-a încredințat ori i s-a dat în plasament copilul minor, după caz, depusă personal sau prin mandatar desemnat prin procură specială..”

În situația premisă având în vedere dispozițiile articolului art. 26 alin. (1) și (3) din Legea nr. 223/2015 "pentru militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special care la data trecerii în rezervă sau a încetării raporturilor de serviciu nu îndeplinesc condițiile de acordare a unei pensii prevăzute la art. 14 lit. a) și b), deschiderea dreptului la pensie se efectuează mai întâi de către sistemul în care îndeplinește condițiile cumulative de pensionare, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 19 (...). În situația prevăzută la alin. (I), pensia militară de stat se stabilește doar pentru perioadele de vechime în serviciu, la care se adaugă sporurile acordate conform art. 24 .

Conform dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 223/2015 "quantumul pensiilor militare de stat stabilite în baza prevederilor art 19 și 26 se determină proporțional cu numărul anilor de vechime în serviciu la care se adaugă sporurile prevăzute la art. 24 în raport cu vechimea prevăzută la alin. (2)".

Totodată partea critică și refuzul de a valorifica perioada 21 septembrie 1976 — 21 august 1978, perioadă în care acesta a urmat cursurile Institutului de maiștri (Școala de Ofițeri), perioadă care se circumscrie în dispozițiile articolului 3 litera g) din Legea 223/2015, fiind considerată vechime în serviciu inclusiv perioada în care o persoană din sistemul de apărare națională, ordine publică și securitate națională s-a aflat în una din următoarele situații:

1. a avut calitatea de cadru militar/polițist/funcționar public cu statut special, în activitate;
2. a avut calitatea de militar angajat pe bază de contract/jandarm angajat cu contract/polițist de frontieră angajat cu contract/soldat și gradat voluntar/soldat și gradat profesionist; îndeplinit serviciul militar ca militar în termen, militar cu termen redus, elev sau student al unei instituții militare de învățământ din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională pentru formarea cadrelor militare/polițiștilor/funcționarilor publici cu statut special, cu excepția învățământului liceal".

Prin urmare apreciază că și perioada în care contestatorul a urmat forma de învățământ profesional al Institutului de maiștri și subofițeri face parte din stagiile de cotizare asimilate.

În raport de argumentele menționate anterior se solicită admiterea acțiunii formulate, anularea Deciziei numărul 1004/2023 din data de 13.03.2024, precum și a Hotărârii nr. 1004/31.03.2024 privind respingerea cererii de acordare a pensiei de serviciu pentru limită de vârstă conform art. 26 din Legea 223/2015 și obligarea intimătei la emiterea unei noi decizii de pensie militară de stat, conform Legii 223/2015 și contestației formulate și acordarea pensiei militare conform Legii 223/2015, cu modificările și completările ulterioare pentru întreaga perioadă, respectiv 21 august 1978 — 26 martie 1985, precum și pentru perioada 21 septembrie 1976 — 21 august 1978, cu obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată.

Contestația este motivată în drept pe prevederile legale menționate în acțiune.

În susținerea cererii ale, contestatorul a depus la dosar înscrisuri.

Legal citată în acest sens, la data de 14.08.2024 intimata Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale a depus întâmpinare (f 56 și urm.) prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivare, cu privire la situația de fapt, intimata arată că prin cererea înregistrată sub nr. P-228 din data de 08.04.2021, adresată Unității Militare nr. 1102 București, contestatorul, trecut în rezervă la data de 26.03.1985 și având o vechime în serviciu de 8 ani, 6 luni și 5 zile, a solicitat înscrierea la pensie militară de stat în baza dispozițiilor Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare Legea nr. 223/2015).

Prin Adresa nr. P-228/1 din data de 16.04.2021, Centrul Militar Sector 2 București a transmis dosarul de pensionare al contestatorului care a fost înregistrat la Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale sub nr. PP 1074 din data de 20.04.2021.

În drept, potrivit prevederilor art. 19 din Legea nr. 223/2015, militarii, poliștii și funcționarii publici cu statut special, care la data trecerii în rezervă ori a încetării raporturilor de serviciu nu îndeplinesc condițiile de acordare a unei pensii de serviciu (cum este și cazul contestatorului care a trecut în rezervă la data de 26.03.1985), dar au o vechime în serviciu de cel puțin 10 ani, beneficiază de pensie de serviciu la împlinirea vârstei standard de pensionare pentru limită de vârstă prevăzută de lege, pentru numărul anilor de vechime în serviciu, stabiliți în condițiile art. 3 lit. e), la care se adaugă sporurile conform art. 24.

În urma analizării documentelor aflate la dosarul de pensionare al contestatorului a rezultat faptul că acesta nu îndeplinește condițiile de vechime în serviciu pentru acordarea pensiei conform prevederilor art. 19 din Legea nr. 223/2015, drept pentru care Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale a emis Decizia nr. 304481 din 13.03.2024 prin care a fost respinsă cererea acestuia pentru acordarea pensiei militare de stat.

Ulterior, prin Cererea nr. 1877/L din data de 23.08.2023 contestatorul a solicitat înscrierea la pensie militară de stat în baza Legii nr. 223/2015.

Prin Adresa nr. 1877/L din data de 25.08.2024, Unitatea Militară nr. 02402 București a transmis dosarul de pensionare al contestatorului care a fost înregistrat la Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale sub nr. 1877/L din data de 21.08.2023.

La data de 21.11.2023, cu adresa înregistrată sub nr. P 1877/L, Casa de pensii sectorială a Ministerului Apărării Naționale a solicitat Casei locale de Pensii Sector 2 să comunice perioadele de vechime realizate de contestator ce au fost valorificate în sistemul public de pensii.

În acest sens, la data de 07.03.2024, Casa de Pensii a Municipiului București a comunicat Adeverința nr. 25.07/2024, document care certifică că prin Decizia nr. 304481 din 13.07.2023 contestatorului i s-a stabilit pensie pentru limită de vârstă în sistemul unitar de pensii publice, precum și faptul că la emiterea deciziei anterior menționate a fost valorificată și perioada 21.09.1976 — 26.03.1985 în care contestatorul a avut calitatea de militar în activitate.

În legătură cu acest aspect, partea citează prevederile din art. 26 din legea nr. 223/2015 și concluzionează că prin Decizia nr. 304481 din 13.03.2024, Casa de pensii sectorială a respins în mod corect cererea de pensionare a contestatorului.

Întâmpinarea este motivată în drept pe prevederile legale menționate în curpînsul acesteia.

În susținerea poziției sale procesuale intimata a depus la dosar înscrisuri (f. 10 și urm.).

II. Referitor la incidența în cauză a prevederilor OUG nr. 62/2024:

Deoarece în cauza de față contestatorul, în calitate de militar în rezervă, deci *o persoană care a făcut parte dintr-un personal plătit din fonduri publice*, pretinde recunoașterea dreptului său la una din pensiile militare de stat prevăzute de legea nr. 223/2015 prin valorificarea anumitor perioade cât a fost militar activ sau elev al unei școli militare, aspecte care vizează deci modul de *stabilire a drepturilor sale de pensie*, instanța apreciază că în cauză sunt incidente prev. OUG nr. 62/2024 întrucât se înscrie în câmpul de aplicare a acestui act normativ așa cum este definit la art. 1 alin. 2:

„Art. 1. - (1) *Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.*

(2) *Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).*

(3) *Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze”.*

III. Referitor la motivele care susțin admisibilitatea sesizării instanței supreme cu problema/ele de drept dedusă/e judecării în temeiul OUG nr. 62/2024:

Analizând art. 2 din OUG sus menționată conform căruia:

„(1) Dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

(2) Odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, încheierea de sesizare se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată. Președinții instanțelor judecătorești competente, de îndată ce primesc copia încheierii de sesizare, iau măsurile necesare pentru informarea judecătorilor din secțiile corespunzătoare ale acelor instanțe.

(3) Cauzele similare, aflate pe rolul instanțelor judecătorești, vor fi suspendate până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

(4) Sesizările prevăzute la alin. (1) având același obiect sau al căror obiect se află în strânsă legătură se conexează.

(5) Sesizările prevăzute la alin. (1) se judecă cu prioritate, în cel mult 60 de zile de la data învestirii Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(6) Decizia se motivează în termen de cel mult 15 de zile de la pronunțare și se publică în cel mult 5 zile de la motivare în Monitorul Oficial al României, Partea I”,

articol destul de confuz cu privire la situațiile care impun sesizarea instanței supreme deoarece din cuprinsul acestuia nu rezultă dacă sesizarea acesteia se impune în orice situație, adică și în cazul unor probleme de drept ale căror rezolvări sunt evidente sau doar pentru clarificarea unor chestiuni dificile de drept, premise care prin nerespectare pot să atragă respingerea unor astfel de sesizări ca inadmisibile cum de altfel se și conturează practica instanței supreme până la acest moment, mai ales că printre motivele adoptării acestei ordonanțe așa cum sunt redată în expunere se face referire la „chestiuni dificile de drept”, cu sublinierea că acestea doar explică, nu și completează, prevederile adoptate care ar trebui să fie clare tocmai pentru a nu crea practică neunitară, o astfel de practică fiind chiar resortul adoptării Ordonanței în discuție, instanța apreciază că o astfel de sesizare intervine în legătură cu orice problemă de drept dedusă judecării în cauzele care se încadrează la art. 1, indiferent de gradul de dificultate, instanța de trimitere putând fi de la orice nivel, inclusiv de fond.

Concluzia derivă din caracterul imperativ al normelor în discuție care exclude orice eventuale aprecieri ale instanței de trimitere cu privire la dificultatea chestiunii de drept, dar și din faptul că pentru chestiuni dificile de drept există deja mecanismul hotărârii prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din Codul de Procedură Civilă din 2010 care nu se modifică prin această ordonanță eventual cu referire la instanța de trimitere, astfel că nu se impune analiza îndeplinirii condițiilor referitoare la acest aspect.

Transpunând cele de mai sus la cazul de față în care problemele de drept de soluționat care rezultă din sinteza tuturor suferințelor și apărărilor formulate în cauză sunt:

„Dacă perioada cât contestatorul a activat ca subofițer activ, eventual deja valorificată pentru stabilirea pensiei pentru limită de vârstă de care beneficiază contestatorul, mai poate fi valorificată pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prev. de Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat” și

Dacă perioada cât contestatorul a fost elev al ȘCOLII MILITARE DE MAIȘTRI MILITARI și SUBOFIȚERI DE LOGISTICĂ, poate fi avută în vedere ca vechime în serviciu conform art. 3 lit. e) pct. 3 din legea nr. 223/2015 pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prev. de Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat”.

probleme în legătură cu acestea instanța supremă nu a statuat, nu este sesizată nici în temeiul OUG nr. 62/2024 și nici nu fac obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, prezenta instanță apreciază că o astfel de sesizare este admisibilă.

IV. Punctele de vedere ale părților:

Citate fiind în acest sens, ambele părți și-au exprimat punctele de vedere cu privire la aspectele de mai sus, intimata Casa de Pensii Sectorială a Ministerului Apărării Naționale (f. ...) apreciind că nu este necesară nicio dezlegare din partea instanței supreme deoarece prevederile legale incidente sunt clare, iar contestatorul (f. ... și urm.) că aceasta este incidentă în cauză, fiind necesare clarificări în vederea asigurării unei practici unitare, subliniind faptul că perioada 21.09.1976-21.08.1978 cât a fost elev al ȘCOLII MILITARE DE MAIȘTRI MILITARI și SUBOFIȚERI DE LOGISTICĂ,,GEORGHE LAZĂR" se circumscrie art. 3 lit. g) din legea nr. 223/2015 și constituie stagiul de cotizare.

V. Punctul de vedere al instanței cu privire la aspectele de drept puse în discuție:

Instanța nu-și va exprima poziția cu privire la chestiunile de drept din cauză pentru a evita o antepunțare în situația în care prezenta sesizare ar fi respinsă ca inadmisibilă sau în eventualitatea înlăturării OUG nr. 62/2024 ca efect al admiterii excepției de neconstituționalitate invocată în alte cauze cu privire la această ordonanță.

Pentru toate considerentele de mai sus, instanța va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu chestiunilor de drept menționate mai sus și în baza art. 4 din OUG 62 / 2024 corob. cu art. 52 alin. 2 din Codul de Procedură Civilă din 2010 va suspenda soluționarea cauzei până la pronunțarea acesteia.

DISPUNE:

În temeiul art. 2 alin 1 din OUG 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarelor chestiuni de drept:

„Dacă perioada cât contestatorul a activat ca subofițer activ, eventual deja valorificată pentru stabilirea pensiei pentru limită de vârstă de care beneficiază contestatorul, mai poate fi valorificată pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prev. de Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat” și

Dacă perioada cât contestatorul a fost elev al ȘCOLII MILITARE DE MAIȘTRI MILITARI și SUBOFIȚERI DE LOGISTICĂ,,GEORGHE LAZĂR" poate fi avută în vedere ca vechime în serviciu conform art. 3 lit. e) pct. 3 din legea nr. 223/2015 pentru stabilirea în favoarea contestatorului a uneia dintre pensiile prev. de Legea nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat”.

Suspendă soluționarea prezentei cauze formulate de contestatorul

și

, în contradictoriu cu intimata

, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunilor de drept de mai sus.

Dispune comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, curțile de apel și tribunalele din țară a prezentei încheieri.

Fără cale de atac.

Pronunțată azi 13.11.2024 prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

Președinte:

Asistent judiciar:

Asistent judiciar:

Grefier:

Thred. Jud. [REDACTED]/listată 21.11.2024
Com. ex/ 2024